

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914010437
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7914010437.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. januára 2015, v trestnej veci proti obžalovanej Q. R., obžalovanej pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 16.10.2014 sp.zn. 3 T 93/2014 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., s použitím § 41 ods. 3 Tr. zák., z r u š u j e výrok o vine a výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Trebišov zo dňa 15.4.2014 sp.zn. 5 T 42/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8. mája 2014, ktorým bola Q. R. odsúdená pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., za čo jej bol uložený podľa § 211 ods. 3, § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 353 ods. 2 písm. a/ Tr. por. trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol podmienenečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Obžalovaná Q. R. E. Z. K. V. I. U. Á. , W.. XX.XX.XXXX U. M., F. M.,

R. Č.. XXXX/XX, nezamestnaná

je v i n n á , ž e

pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom trestnom rozkaze Okresného súdu Trebišov sp.zn. 5 T 42/2014

1/ ako zákonná matka umožnila z nedbanlivosti v meste M. W. G.. R., ako aj inde, viesť záhaľčivý život svojmu synovi Y. X. R., W.. XX.X.XXXX, žiakovi ZŠ V. XXXX/X U. M. tým, že zanedbala starostlivosť o jeho povinnú školskú dochádzku aj napriek tomu, že bola viackrát upozornená zo strany vedenia školy na zanedbávanie povinnej školskej dochádzky, pričom v školskom roku 2013/2014, v období od 1.9.2013 do 21.2.2014 Y. X. R., W. XX.X.XXXX vymeškal 417 neospravedlnených vyučovacích hodín a ako zákonná matka maloletej V. R., W.. X.X.XXXX, žiačky Základnej školy T. XX, M., v mieste svojho bydliska v M. zanedbala starostlivosť o jej povinnú školskú dochádzku napriek tomu, že bola na to viackrát upozornená vedením školy a napriek týmto upozorneniam v školskom roku 2013/2014 maloletá V. R. za obdobie od 1.11.2013 do 21.2.2014 vymeškala a mala neospravedlnených 261 vyučovacích hodín

2/ ako zákonná matka Y. X. R., W.. XX.X.XXXX, žiaka Základnej školy, V.Q. X, M. v mieste svojho bydliska v M. zanedbala starostlivosť o jeho povinnú školskú dochádzku napriek tomu, že bola na to

viackrát upozornená vedením školy a napriek týmto upozorneniam v školskom roku 2013/2014 ml. X. R.. za obdobie od 1.3.2014 do 29.5.2014 vymeškal a mal neospravedlnených 240 vyučovacích hodín

t e d a

1/ vydala z nedbanlivosti osobu mladšiu ako 18 rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život a taký čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

2/ vydala z nedbanlivosti osobu mladšiu ako 18 rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život,

t ý m s p á c h a l a

1/ pokračovací prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/, ods.3 písm.a/ Tr.zák., s použitím § 138 písm.b/ Tr.zák.,

2/ prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/ Tr.zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 211 ods.3 Tr.zák., § 36 písm.j/, § 38 ods.3 Tr.zák. k spoločnému úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm.a/ Tr.zák. výkon trestu odňatia slobody jej súd podmienienečne o d k l a d á a podľa § 50 ods.1 Tr.zák. u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 16.10.2014 sp.zn. 3 T 93/2014 bola obžalovaná Q. R. uznaná vinnou z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/, ods.3 písm.a/ Tr.zák., s použitím § 138 písm.b/ Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

ako zákonná matka maloletých detí V. R., W.. X.X.XXXX, žiačky Základnej školy T. XX, M. E. X. R., W.. XX.X.XXXX, žiaka Základnej školy, V. X, M., v mieste svojho bydliska v M. zanedbala starostlivosť o ich povinnú školskú dochádzku napriek tomu, že bola na to viackrát upozornená vedením školy a napriek týmto upozorneniam v školskom roku 2013/2014 maloletá V. R. za obdobie od 1.11.2013 do 21.2.2014 vymeškala a mala neospravedlnených 261 vyučovacích hodín a maloletý X. R. za obdobie od 1.3.2014 do 29.5.2014 vymeškal a mal neospravedlnených 240 vyučovacích hodín.

Obžalovanej Q. R. za to bol podľa § 211 ods.3 Tr.zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr.zák., § 38 ods.4 Tr.zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov, pre ktorého výkon bola podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaná Q. R., ktoré prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne zdôvodnila.

V písomných dôvodoch odvolania navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaná Q. R. svoj návrh odôvodnila tým, že na podklade výsledkov vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa, podľa jej názoru nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, aby sa bola dopustila konania, ako sa jej to dáva obžalobou za vinu a ako ju súd prvého stupňa uznal vo výroku napadnutého rozsudku za vinnú.

Obžalovaná Q. R. na svoju obhajobu uviedla, že nepopiera, aby o záškoláctve svojich detí nevedela, ale nepretržite robila podľa svojich možností a schopností všetky opatrenia, aby tomu zabránila. Z vyššie uvedených dôvodov je preto toho názoru, že nedošlo k naplneniu objektívnej stránky trestného činu ohrozovania mravnej výchovy mládeže, a preto nemohla ani naplniť znaky žalovanej skutkovej podstaty trestného činu.

Na podklade odvolania obžalovanej Q. R. krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovanej Q. R. je dôvodné, aj keď nie z tých dôvodov, ako na to poukazovala obžalovaná Q. R. v dôvodoch odvolania.

Preskúmaním výrokov napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu pre zákonné rozhodnutie, a to aj obsahom trestného spisu Okresného súdu Trebišov sp.zn. 5 T 42/2014, z obsahu ktorého vyplýva, že obžalovaná Q. R. trestným rozkazom zo dňa 15.apríla 2014 sp.zn. 5 T 42/2014 už bola uznaná za vinnú z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/, ods.3 písm.a/ Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

ako zákonná matka umožnila z nedbanlivosti v meste M. W. G.. R., ako aj inde, viesť záhalčivý život svojmu synovi Y. X. R., W.. XX.X.XXXX, žiakovi ZŠ V. XXXX/X U. M. tým, že zanedbala starostlivosť o jeho povinnú školskú dochádzku aj napriek tomu, že bola viackrát upozornená zo strany vedenia školy na zanedbávanie povinnej školskej dochádzky, pričom v školskom roku 2013/2014, v období od 1.9.2013 do 21.2.2014, Y. X. R., W.. XX.X.XXXX vymeškal 417 neospravedlnených vyučovacích hodín,

za čo jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorého výkon jej bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 8. mája 2014, túto skutočnosť komplexne neposúdil a tým rozhodol v neprospech obžalovanej.

Podľa § 122 ods.10 Tr.zák. za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračuje v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin, to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 122 ods.13 Tr.zák., ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok, to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr.zák. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Poukazujúc na vyššie uvedené je nepochybne zrejmé, že obžalovaná Q. R. trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov zo dňa 15.4.2014 sp.zn. 5 T 42/2014 bola uznaná za vinnú z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/, ods.3 písm.a/ Tr.zák. vo vzťahu k svojmu Y. X. R., W.. XX.X.XXXX, a to za obdobie od 1.9.2013 do 21.2.2014.

Z obsahu trestného spisu Okresného súdu Trebišov sp.zn. 3 T 93/2014 odvolací súd zistil, že uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru Trebišov zo dňa 12.6.2014 bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie Q. R. pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/, ods.3 písm.a/ Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

obvinená ako zákonný rodič maloletej V. R., W.. X.X.XXXX, ktorá je žiačkou Základnej školy M., T. Č.. XX E. Y. X. R., W.. XX.X.XXXX, ktorý je žiakom Základnej školy M., V. X, obaja trvale bytom M., R. XXXX/XX v školskom roku 2013/2014 v období od 1.11.2013 do 21.2.2014 u V. R.. E. G. X. R.. v období od 1.3.2014 do 29.5.2014 umožnila im v mieste trvalého bydliska, ako aj inde viesť záhaľčivý spôsob života tým, že zanedbala starostlivosť o ich povinnú školskú dochádzku aj napriek viacerým upozorneniam zo strany školy, nezjedнала nápravu, v dôsledku čoho maloletá V. R.. za predmetné obdobie vymeškala a mala neospravedlnených 261 vyučovacích hodín a maloletý X. R.. za predmetné obdobie vymeškal a mal neospravedlnených 240 vyučovacích hodín.

Z vyššie uvedeného tak nepochybne vyplýva, že obžalovaná Q. R. vo vzťahu k svojej dcére maloletej V. R.. sa žalovaného konania dopustila skôr, ako jej bolo vznesené obvinenie v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp.zn. 3 T 93/2014, t.j. pred dňom 12.6.2014.

Podľa § 41 ods.3 Tr.zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia § 41 ods.1, 2 Tr.zák., § 42 Tr.zák. a § 43 Tr.zák. sa použijú primerane.

Poukazujúc na vyššie citované ustanovenie Trestného zákona a časový moment spáchania jednotlivých čiastkových útokov, odvolací súd dospel k záveru, že na odvolanie obžalovanej Q. R. je potrebné napraviť pochybenie súdu prvého stupňa, ktorý aj keď vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, čiastkové konanie obžalovanej vo vzťahu k maloletej V. R.. za obdobie od 1.11.2013 do 21.2.2014 neposúdil ako čiastkový pokračovací skutok vo vzťahu ku skutku, ako je uvedený v trestnom rozkaze Okresného súdu Trebišov zo dňa 15.4.2014 sp.zn. 5 T 42/2014.

Na odvolanie obžalovanej odvolací súd preto sám rozhodol vo veci rozsudkom tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, a to na skutkovom základe, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Konanie pod bodom jedna odvolací súd právne posúdil ako pokračovací prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/, ods.3 písm.a/ Tr.zák. s použitím § 138 písm.d/ Tr.zák. a konanie pod skutkom dva, ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže len podľa § 211 ods.1 písm.b/ Tr.zák., vzhľadom na dĺžku obdobia, počas ktorého maloletý X. R.. vymeškal 240 vyučovacích hodín, ktoré mal neospravedlnené. Dvestoštyridsať vyučovacích hodín vo vzťahu k maloletému X. R.. odvolací súd neposudzoval v zmysle ustanovenia § 138 písm.b/ Tr.zák., t.j. že trestný čin bol páchaný po dlhší čas, nakoľko za závažnejší spôsob konania podľa ustálenej súdnej praxe sa považuje až vymeškanie školskej dochádzky najmenej po dobu šiestich mesiacov.

Pri rozhodovaní o druhu a výmery trestu odvolací súd dospel k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu formou individuálnej prevýchovy, ale aj generálnej prevencie s poukazom na ustanovenie § 41 ods.3

Tr.zák. a § 34 Tr.zák. pri prevahe poľahčujúcich okolností uložil obžalovanej Q. R. spoločný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov, ktorého výkon podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka. Odvolací súd dospel k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu nie je potrebné na obžalovanú Q. R. pôsobiť výkonom nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.